
TENTAMEN MEDICUM

INAUGURALE,

DE

PNEUMONIA.

9

TENTAMEN MEDICUM
INAUGURALE,

DE

PNEUMONIA;

QUOD,

ANNUENTE SUMMO NUMINE,

Ex Auctoritate Reverendi admodum Viri,

D. GEORGII BAIRD, S. S. T. P.

ACADEMIÆ EDINBURGENÆ Praefecti;

NEC NON

Amplissimi SENATUS ACADEMICI consensu,

Et nobilissimae FACULTATIS MEDICÆ decreto,

PRO GRADU DOCTORIS,

SUMMISQUE IN MEDICINA HONORIBUS AC PRIVILEGIIS

RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS;

Eruditorum examini subjicit

GULIELMUS TAYLEUR,

ANGLUS,

Societ. Reg. Med. Edin. Soc. Extraord.

“ Ut trudit undas unda, fluctus fluctui

“ Cedit sequenti, pellitur dies die,

“ Semper premuntur praeterita novis malis:

“ Dolor dolori, luctui est luctus comes.”

BUCHAN. Poem.

Ad diem 24. Junii, hora locoque solitis.

EDINBURGI:

Apud BALFOUR et SMELLIE,

Academiae Typographos.

M,DCC,XCV.

THE AMERICAN MEDICAL
JOURNAL

OR

PHARMACOLOGY

OF

THE UNITED STATES

AND FOREIGN COUNTRIES

D. GEORGE BAIRD, S. T. B.

ACADEMIC EDITOR

OF THE

AMERICAN MEDICAL JOURNAL

IN ASSOCIATION WITH THE

PHARMACEUTICAL SOCIETY

OF THE UNITED STATES

OF PHARMACEUTICAL CHEMISTS

OF THE UNITED STATES

QUARTERLY

VOLUME

NO. 1

NEW YORK

1880

Published by the American Medical Journal

Association, 110 Nassau Street, New York

Entered as Second-Class Matter

July 16, 1878, under Post Office

Provision No. 2539

MADE IN U.S.A.

Viro Reverendo,

Amico suo dilectissimo,

Et

Praeceptoris spectatissimo,

THEOPHILO HOULBROOKE,

L. L. B. F. R. S. E.

Dissertationem hanc parvulam

Studiorum primitias,

D. D. CQUE

GULIELMUS TAYLEUR.

TENTAMEN MEDICUM

INAUGURALE,

DE

PNEUMONIA.

EXORDIUM.

SI artis medicae proprium est, ut tuto, ut celeriter, ut jucunde curet, id suo jure haec ars in *Pneumonia* quodam modo vindicare videtur. Quanquam enim vix alius morbus est qui violentius urget, spatia velocius corripit aut exitu tristior est, in nullo tamen vel citius profuisse, majoremve attulisse opem, laetio remve praestitisse exitum, quam in hac de qua dicturus sum

Pneumonia, ars medica visa est. Quod quidem medicinam profitentes ad artem suam salutarem exercendam imprimis ducit et allicit. Hanc rem itaque cum mihi ita perspectam habui, pauca de *Pneumonia*, ejusque variis indiciis, medendi etiam ratione differenda statui, ut ipse huic morbo gentis humanae pesti tam immani, quam probata demum possim ratione occurram.

Primum omnium de hocce morbo, variasne sub se species habeat, inquirere proderit.

Medici, qui ubique fere fuerunt, hunc morbum in duas species, *Peripneumoniam* nempe et *Pleuritidem*, diviserunt. Cullenus tamen nomine *Pneumoniae* appellare maluit: “ Under this title
 “ (ait vir ille peritissimus) I mean to comprehend
 “ the whole of the inflammations affecting ei-
 “ ther the viscera of the thorax, or the mem-
 “ brane lining the interior surface of that cavi-

“ ty:

“ ty: For neither do our diagnostics serve to
 “ ascertain exactly the seat of the disease; nor
 “ does the difference in the seat of the disease
 “ exhibit any considerable variation in the state
 “ of the symptoms, nor lead to any difference
 “ in the method of cure. †” Quinetiam Syden-
 hamus, quo neminem accuratiorem dixerim, idem
 prorsus voluisse visus est. “ Variis hujusce morbi
 “ (ait ille) phaenomenis diligenter perpenfis, nihil
 “ aliud illum esse arbitror, quam febrem a propria
 “ et peculiari sanguinis inflammatione ortam,
 “ qua natura materiam peccantem in pleuram
 “ deponit, nonnunquam et in pulmones, unde
 “ peripneumonia suboritur, quam a priore gra-
 “ du tantum, et pro majore ejusdem causae in-
 “ tentione, extentuque latiori differre autumo.”

Post tantam talemque auctoritatem, et ipse, alio-
 rum distinctionibus neglectis, *Pneumoniae* vocem
 unam, quippe quae commode satis hasce species
 sub se comprehendere visa est, retinendam duxi.

DEFINITIO MORBI.

Culleniana hujus morbi accuratissima, et verbis quam paucissimis potuit expressa, haec est.
“ Pyrexia; dolor in quadam thoracis parte; respiratio difficilis; tussis †.”

HISTORIA SIGNORUM.

Varia nec eadem facie signa hunc morbum comitantur. Quae horum frequentiora sint, quaeque ad hunc morbum magis proprie spectent, hic recenseri fat esse videtur. Rigorem, horrorem, pulsum frequentem, quae hujus morbi, quemadmodum et aliorum febrilium signa primaria sunt, excipiunt mox calor auctus, inquietudo, sitis, aliaque *pyrexiae* indicia, quae complures

† *Synops. Nosolog. Method.*

complures saepe dies prius peragunt, quam alia graviora sese prodant.

Dolor jam acerbus, qui plerumque aegrum vehementer angit, est et situ et gradu varius; interdum acutus, interdum obtusus adeo ut pondus potius quam dolor sentiatur: Modo infra sternum, modo lateri, modo humeris subest: Sunt et qui dextro lateri subesse saepius putant, inter quos Trillerus. “Dextrum (ait ille) ut
“ plurimum latus obsidit et tum benignior est,
“ finistrum vero rarius adoritur †.”

Hoc tamen minus constat, latus enim finistrum gravissimo dolore saepe afficitur. Jam vero dolorem, in utro demum latere sit, inter costas sextam septimamque plerumque accidere inter omnes constat, ibique exacerbari dolorem tussi interdum sicca maxime sub initio morbi, plerumque tamen humida pituitam rarius puram cre-

brius

† De Pleurit.

brius mistam citante, sicuti Sydenhamus recte monere videtur. “ Quae singulis vicibus ana-
 “ catharsis rejicitur materia, sub initio morbi
 “ pauca et tenuis conspicitur, et saepe sanguinis
 “ particulis intermixta; sed procedente morbo
 “ copiosior est, et magis concocta sanguine
 “ etiamnum permixta *.” Difficultate spirandi fere semper, attamen varie pro ut res sese habent, laborat aeger; adeo ut miser nunc in dextrum latus, nunc in sinistrum, nunc in neutrum, sed nunc vel supinus, vel corpore nunc recto requiescere tantum possit. Pulsus plerumque celeres, validi, duri, pleni: Interdum etiam pleni mollesque, maxime circa finem morbi, quo tempore et molles debiles et parum regulares conspiciuntur.

Signa febrilia progrediente morbo indies ingravescent. Difficultas spirandi constantior simul

* Sydenhami opera.

mul et vehementior; facies rubescit tumida; dolor in capite est; oculorum vasa sanguifera turgida fiunt; pulsus et debilis et mollis; laboranti porro viribus jam fractis, tussis violentior in summum discrimen ne ex toto strangulet, venit. Status etiam intestinorum alius atque alius est; alvus nunc contrahitur nimis, nunc quam debet fusior et quae redduntur perliquida. Urina modo tenuis et diluta, nec quid ejus in imum defertur, nec quasi nubeculas innatantes representat; guttatim parcior, haud sine dolore, inscienti interdum aegroto reddita: Modo liberior largiorque, et in qua quid lateritium subsidit.

Isto jam et animo et corpore aeger est, ut marceat animus, vexent maxima sollicitudo, inquietas, debilitas, nascantur raucitas, difficultas loquendi et anhelitus, terreant infomnia.

“ Eheu

- “ Eheu recenti corda palpitant metu,
 “ Mens horret, haeret vox in ipsis faucibus,
 “ Nec ora verbis pervium praebent iter:
 “ Nocturna sic me visa miseram territant,
 “ Et dira turbant inquietum infomnia,
 “ Gravibusque curis pectus urunt anxium *.”

- “ Tandem spiritus trahitur cum sibilo; pul-
 “ sus formicat; visus obscuratur; mens aliena-
 “ tur; extremitates frigent; sudor in superio-
 “ ribus partibus obrumpitur, et aeger mori-
 “ tur †.”

DE SEDE PNEUMONIÆ.

De sede *Pneumoniae* varias variis temporibus
 sententias attulere medici. Alii enim ex vasis
 sanguiferis, aut *bronchialibus*, vel ex pulmonum
parenchymate; alii ex quadam parte *pleurae*,
 quae et Culleni sententia fuit, oriundum esse do-
 lorem

* Buchanani Poemata. † Home's Principia.

lorem sensere. “ To me it seems probable (ait
 “ ille) that the disease is always seated, or at
 “ least begins, in some part of the pleura,
 “ taking that membrane in its greatest extent,
 “ as now commonly understood; that is, as
 “ covering not only the internal surface of the
 “ cavity of the thorax, but also as forming the
 “ mediastinum, and as extended over the peri-
 “ cardium, and over the whole surface of the
 “ lungs *.” Attamen ipsa pulmonum tenuissi-
 ma structura acriter perspecta, externis etiam
 perperensis quibus semper subjiciuntur pulmones,
 et unde affici possunt, minus mirum videbitur,
 siquis, contra quod vir celeberrimus putavit, in
 aliqua horum parte *Pneumoniam* sedem, vel inde
 originem sumere dixerit. “ The lungs (ait
 “ Pringle) are often inflamed, and often with-
 “ out the pleura, but the pleura never without
 “ the lungs †.” “ Inde falso (sic arguit Trille-

B

“ rus)

* First Lines.

† Diseases of the Army.

“ rus) sola pleura vocatur pleuritis: Multos
 “ pleuriticorum periisse, quibus soli pulmones,
 “ salva tamen pleura, inflammati, pure repleti, et
 “ pleurae plerumque adnati fuerint *.” Haec
 eadem celeberrimus Morgagni docuit: “ Vix in
 “ quatuor, (ait ille) de quibus a nobis postremo
 “ scriptum est, pleurae inflammationem depre-
 “ hendit, sed in duobus levem adeo, si cum an-
 “ nexi pulmonis inflammatione conferretur, ut
 “ ab hoc in illam, non ab illa in hunc, progres-
 “ sam esse existimares †.”

Pleuram non ea esse eximia facultate sentiendi,
 qua existimata fuerit, minimae nervorum por-
 tiones, quae eam suppeditant, arguere videntur:
 Quin etiam experimentum a Professore Monro
 captum hanc opinionem prorsus refellit. Cum
 enim *pleura* jam inflammata in quodam casu sub
 manu hujus peritissimi viri esset scalpta, aeger

nec

* De Pleuritide.

† De Sed. et Caus. Morb.

nec queri de gravioribus doloribus, nec molestiores querelas mittere visus est †.

Pleuram vero facillime inflammari posse ex crebriore diversarum inter se partium adhaesione satis patet. Partes post mortem adhaerentes et inflammatae, saepius inveniuntur, cum tamen aeger inter vivos de dolore nihil quaestus esset, sicuti testatur Morgagni. “ In hoc quidem, inflammati pulmonis connexionem cum
“ pleura fuisse vides, et praeterea membranam
“ hanc inflammatione haud prorsus carentem ;
“ dolorem tamen qui pungeret memoratum non
“ vides ‡.” Unde tamen inflammatio inceperit, aut in qua demum corporis parte morbus sedem habuerit, haud multum interesse putem. Nam cognitio signorum, aut de iis iudicium factum, ad sedem morbi accurate satis indicandum minus juvat : Neque diversa ejus sedes in-

signe

† Praelect. suis. Vide etiam exp. Halleri.

‡ Morgagni de Sed. et Caus. Morborum.

signe aliquod discrimen in statu signorum prae se aut fert, aut ullam aliam medendi rationem nobis suadet.

D I A G N O S I S.

Tres morbi sunt, a quibus forte medicus, quamvis peritus, *Pneumoniam* primo aspectu haud facile distinguere poterit, *Hepatitis* nempe *Peripneumonia notha*, et inflammatio cordis. Si tamen cognitum primum fuerit, quae horum morborum vera sint indicia, quae partes sint affectae, quo corporis habitu, quave aetate sit laborans, facilis et expedita erit distinctio.

In *Hepatitis* *hypochondrio* dextro subest dolor, inter premendum acerbior factus, et in *claviculam* et supremum dextrum humerum vergens: Difficultas spirandi minor: In sinistrum latus decumbi

cumbi vix potest : Tussis fere semper sicca : Vomitus, singultus admodum molesti.

Inter *Peripneumoniam notham* et *Pneumoniam*, habitus corporis et aegroti aetas optime distinguunt. *Peripneumonia notha* in senes, debiles, et qui laxiore sint corporis habitu, aut qui gravedinibus et distillationibus sint obnoxii, aut qui liquoribus *spirituosis* liberius utantur, impetum facit. Caeterum *pyrexiae* signa in hoc morbo multo leviora, et calor plerumque haud multum auctus: Tussis etiam et dolor lateris minus, quam in *Pneumonia*, vexant.

Inflammatio cordis *Pneumoniam* plerumque comitatur, quorum morborum eadem fere signa et remedia, nisi quod in hac inflammatione, quam adesse palpitatio et *syncope* testantur, remedia diligentius sunt adhibenda.

CAUSÆ

CAUSÆ REMOTÆ.

Praedisponentes.—Status quidam et habitus corporis, aetas, sexus, thoracis confirmatio, *Pneumoniae* causae praedisponentes praecipue sunt habendae.

Robusti et pleni huic morbo maxime patent.

Saevissime et saepissime corripit *Pneumonia*, qui lauto nimis artibusque coquinariis et convivialibus victu corrupto, aut carnibus sale conditis fumoque duratis nimium crebro utuntur, aut qui liquoribus *spirituosis*, praecipue spiritu vini Gallico, (*Brandy* vulgo dicto) nimis sibi indulserunt. Hinc venatores, milites, rustici, et, ut ex poeta Sydenhamus,

“ Multo jam fracti membra labore *,”

in

* Hor. Sat.

in hunc morbum incidunt. Nullum genus hominum ab impetu *Pneumoniae* fatis tutum. Virile tamen genus, potius quam muliebre, et jam adultos, potius quam senes adoritur. Quare tamen viris magis quam foeminis vim inferat *Pneumonia*, in promptu causa: Viris, quippe robustiore sunt corpore, et causis excitantibus opportuniores. Foeminae, si correptae sint, multo gravius affici dicuntur.

Qui *Pneumonia*, *asthmate* etiam sive angina, semel laborarunt; vel nimis angusta thoracis conformatione praediti, ii facilius, praesertim, ut ait poeta,

“ Incertis mensibus anni *,”

hoc est, vere et autumno, hoc morbo implicantur.

Excitantes.—De causis excitantibus, superest

ut

* Virg. Georg.

ut nonnihil dicamus. Inter has locum certe primum tenet frigus * : Si aëre frigido, vel aqua frigida corpus qualicumque de causa prius calefactum excipitur. Inter causas excitantes etiam sunt exhalationes acres et astringentes, quibus affecti sunt pulmones. Intemperantia circa victum. Derique id omne, sive currendo, sive vociferando, sive modo alio quo cunque id fit, unde crebrius violentiusque pulmones exercitantur.

CAUSA

* “Causa evidens externa febrium quamplurimarum
 “inde petenda est, quod quis scilicet vel praematurus
 “vestes abjecerit; vel ab exercitio incalescens se frigori in-
 “cautius exposuerit; unde poris subito occlusis, retentif-
 “que iis halitibus, quibus alias per cutis spiracula pate-
 “bat exitus, haec vel illa febris species in sanguine suc-
 “cenditur, prout vel generalis constitutio, quae tum tem-
 “poris obtinet, vel particulares humorum dyscrasiae in
 “hanc vel illam febris speciem potentius determinaverint.
 “Et fane existimo, plures modo jam designato, quam *Peste*,
 “*Gladio* atque *Fame* simul omnibus perire.”—*Syden. Opera.*

CAUSA PROXIMA.

De causa proxima medici multum certaverunt, et adhuc sub iudice lis est. Diversas auctorum hac de re sententias afferre ratio nostrae brevitatis haud patitur. Obstructio, error loci, sanguinis praeter naturam visciditas, et complures aliae causae a medicis hinc inde agitatae fuisse, quae tamen minus comprobatae sunt. Inflammationis tamen ea demum pro causa proxima ubique hodie agnoscitur, quae celeberrimo Culleno, aliis tamen in omnibus non aequè placuit, *spasmus* nempe in arteriis extremis, unde per earum cursum actio adaucta provehitur. Huic rei quidem fidem facere videntur, tum cutis siccatas per totum morbum duratura, tum etiam medendi ratio, quam iis remediis quae *spasmodum* solvunt, ut sanguine misso, emplastris

quae extrahunt, quae et *επισπαστικά* nominantur, et similibus, medici maxime moliuntur. Ex debilitate tamen, quoniam quae densiora esse oportet, relaxat, et ex ea aegrae partis confectione, diversorum hujus morbi signorum, non fecus ac aliarum inflammationum, ratio rectius forte est petenda.

DE PNEUMONIÆ TERMINATIONIBUS.

Praeter terminationes omnibus inflammationibus communes, quae sunt resolutio, suppuratio et gangraena, hanc insuper peculiarem sibi habere videtur *Pneumonia*, quod sanguinis tenuiores partes et sanguinem ipsum in vasa pulmonum effundit, unde per pulmones libero aëris et sanguinis cursu impedito, statim strangulatur aeger. Haec *Pneumoniae* terminatio communis, cum exitus funestior et minus laetus. De terminatione ejus varia pauca differere licet.

Si remedia laudata mature fatis adhibentur, resolutio plerumque locum habet. Qui exitus quidem laetior, et in omnibus inflammationibus internis est optandus. Praeit * vulgo, vel potius comitatur, manifesta quaedam evacuatio: Vel enim aeger saepius faciliusque aliquid aut crassum

* “ Sanatur resolutione benigna; si temperies laxa, humor blandus, viscositas non nimia, pars affecta bronchialis, vel pulmonalis non magna. Sputo cito, libero, copioso, flavo cum paucis sanguinis misto, fatis crasso, dolorem sedante, respirationem emendante, pulsus ampliore et pleniore reddente, in album blandum cito mutato; id fit si sedes mali imprimis est bronchialis arteria, aut pulmonalis non valde magna. Alvi fluxu bilioso, levante, et similia fere ac sputa descripta, ejiciente. Urina copiosa, crassa, hypostatica, levante, cum sedimento primo rubro, sensim albescente, ante septimum diem emissa. Atque tum respiratio adest facilis, febris mitis et boni moris, ἀδυσία, calor, humiditas, laxitas, mollities, aequales toto corpore.”——Boerb. Aphorif.

sum aut sanguinolentum excreat, vel urinam crassiorem et albidam reddit: Vel sudores largiores aequalioresque toto corpore fluunt: Vel denique ex naribus sanguinis fluxus, aut cita alvus obtinent. Interea *pyrexia* aliaque graviora signa mitescunt. De tempore tamen resolutionis et suppurationis *Pneumoniae*, nequid certi et universale tradi potest; utpote cum ex violentia morbi, ex statu et sexu laborantis, ex rebus aliis incertis quamplurimis pendeant: Frequentius tamen obtinet resolutio die septimo.

Si vero ad duodecimum vel decimum quartum diem sine ullo resolutionis indicio duraverit morbus, vel si excreare subito desierit aeger, vel si horrores frigidi, tussis sicca, spiritus difficultas, adfuerint, suppuratio est multum timenda. Quum vero dolor subito remiserit, si vespertina febrilis accessio fuerit, et in parte dolente gravioris ponderis sensus, scire licet, suppurationem

rationem jam esse coeptam *. Subit febris *hectica* ; perit aeger. Si in vasa pulmonum tenuiores sanguinis partes, vel sanguis ipse, vel etiam pus affatim prorsus effunditur, suffocatur aeger, si vero modice, expuit interdum, et cito convalescit : Quemadmodum docet Tissot, “ Si
 “ l’ouverture est petite de façon qu’il ne puisse
 “ sortir que peu de pus á la fois, si la quantité
 “ totale de pus n’est pas considérable, si le ma-
 “ lade est encore fort, il crache ce pus et se
 “ trouve foulagé. Mais si la vomique est con-
 “ sidérable, ou si l’ouverture est grande, et qu’il
 “ se répande une grande quantité de pus á la
 “ fois, ou si le malade est tres foible, il meurt
 “ dans

* “ Fieri autem jam re ipsa cognoscimus per haec:
 “ Ubi leves, vagae, saepe repetentes, sine manifesta causa
 “ horripilationes contingunt; dolor remittit; dyspnoea
 “ manet; genae et labia rubent; fitis adest; febricula
 “ vexat, imprimis vespertina; pulsus debilis mollisque.”—

“ dans le moment ou la vomique s’ouvre et cela
 “ quelquefois lors qu’on s’y attend le moins †.”

Haec *Pneumoniae* terminatio evenit, quum jam diu non excreaverit aeger, si spirandi difficultas et in parte dolente sensus ponderis aegre ferendus adsint.

Pneumoniae gangraena rarius est exitus, nisi effusio sanguinis simul obtinet.

RATIO SIGNORUM.

Inter causas excitantes longe frequentissimam esse frigus diximus, quod corpore exceptum sudorem subito impedit, et in corpus internum vergens *pyrexiam* facit.

Dyspnoea ad duas causas referenda esse videtur: Partim ad sanguinis congestionem in pulmonibus,

† Avis au Peuple.

monibus, quae aëris liberum cursum per ipsos impedit, et id crebrioribus respirandi conatibus pulmones rependere moliuntur: Partim ad lateris dolorem, qui inter spiritum plenius ducendum intenditur semper: Quo violentiores hae causae sunt, eo magis spirandi difficultas urget.

Tussis partim causis jam enumeratis, utpote quae spiritus difficultatem faciant, partim humoribus ex glandulis *bronchialibus* oriundis tribuenda est; qui scilicet fufius secreti, et nimium acrimoniae cujusdam peculiaris habentes, vasa pulmonum irritant tussimque gignunt.

Ex distentione vasorum tunicarum, et ex sanguinis majore et copia et impetu, oriundum esse dolorem judicare licet. Quod verò haud sine dolore cubare possit aeger, ex inflammatione pulmonum provenire censendum: Si fibram alteram

teram inflammatio occupat, in latus sanum, si utramque in dorsum, sese tantum reponere datur.

Rubra facies, rubrique oculi, dolor etiam capitis tum congestioni sanguinis in pulmonibus, unde liberior sanguinis reditus a capite impeditur, tum etiam cordis arteriarumque viribus nimis citis tribuitur.

P R O G N O S I S.

Propter summam pulmonum utilitatem, et eximium in corpore humano usum, laboranti periculum *Pneumoniam* semper faceffere satis patet. Quanquam ex initiis omnino laetis, exitus interdum prorsus tristes *Pneumonia* habeat, attamen vix alius est morbus qui aut promptius remedia patitur, aut iisdem facilius cedit, quam haec ipsa *Pneumonia*; adeo ut ipsis faucibus lethi
ereptus,

ereptus, aeger fanitatem medicinae viribus acceptam referat.

Tuffis ficca violenta, spirandi maxima difficultas ut vix et ne vix quidem nisi bene rectus spirare possit aeger, sudores cum facie tumida et rubente, caput collumque occupantes, debilitas magna, dolor erratus, delirium, infaustum exitum indicant. Contra tamen, si febris, si dolor lateris, et si qua alia mala jam memorata, minus urgent, praesertim si tuffis etiam copiosam, crassam et cruentam pituitam citat *, exitus laetiores fore significant.

D

RATIO

* “ Αἵματι δὲ ζυμμεμιγμένον μὴ πολλῶ πύελον ξανθὸν ἐν τοῖσι περιπνευμονικοῖσιν, ἐν ἀρχῇ μὲν τῆς νόσου, πύομενον περιεσηκόν, καὶ κάρτα ὠφελεῖ.” — *Hippocr. Prognost.*

RATIO MEDENDI.

Confilia *Pneumoniae*, medendi sunt,

Resolutionem inducere :

Excreationes pectoris purgare, facilesque facere :

Omnia quae irritant cavere :

Sub finem morbi viribus aegroti consulere.

Ad resolutionem tamen obtinendam, causae remotae, si quae adsint tollendae, quales sunt frigus, vapores acres, pulmonum exercitationes crebriores, et quas alias causas excitantes supra memoravimus. Impetus sanguinis adauctus per totum corpus potissimum vero per pulmones est imminuendus, quam rem certe sanguinis deductio matura, copiosa et repetita maxime juvat. Quantum vero sanguinis, quotiesve mitti possit,

possit, dictu difficile, vel potius dici nequit. Quid vero hac in re agendum, ipsa morbi indoles, corporis habitus, aegroti consuetudo viresque optime constituere videntur. Ter quaterve sanguinem mittere plerumque satis erit, si prima aut secunda copiosior detractio fuerit: Immo et laborantibus quibusdam sanguinem copiosius semel detractum graviora signa levasse satis notum. Si vero redierit spirandi difficultas: Si redierit dolor lateris, ad hoc remedium iterum iterumque recurrere proderit. “ Nemo enim
 “ nemo profecto saevissimum et insidiosissimum
 “ hunc hostem serio gloriosaque triumphaverit,
 “ nisi stricto ferro, vulnereque aliquoties in-
 “ flicto res strenue agatur, victoriaque fuerit
 “ admodum cruenta. Nam nihil nisi *sanguis*
 “ *redimat populos*, ut cum Lucano loquar *.”

Nec defuerunt medici praesertim apud antiquos, qui in *Pneumonia* non fecus ac in aliis inflammationibus

* Trillerus de Pleuritide.

mationibus febrisque, ne fatis ante fluxisse, quam anima deficiat, praecepere. “Hoc autem, (ut ait noster Professor Gregorius) quamvis insigniter aliquando prodesse poterit, rarissime tentandum est; salutare enim effectus talis animi defectionis minime certi aut perpetui sunt; ipsaque suo incommodo et sane periculo interdum non caret *.”

Sydenhamus medicorum maxime inclytus et accuratissimus sanguinem in *Pneumonia* ad uncias quadraginta detrahendum statuit, quanquam in hac re nulla certa regula tradi potest. Si vero sanguis missus vires aegroto adeo subduxerit, ut ulterius mitti periculosius jam esset, nec interea mitescere morbus coeperit, cucurbitulae cruentae, hirudines, fomenta, malagmata, partibus dolentibus admota utilia erunt: Utiliora his tamen emplastra ad extrahendum: Eoque magis si post sanguinem semel iterumve missum

adhibita.

* *Conspect. Med. Theoret.*

adhibita. “ Sanguis post quartum vel quintum
“ diem non detrahendus, nisi venaesectionem
“ nova deposcunt symptomata; quia suppura-
“ tionem jam inceptam impedit *.”

Ut ex facili excreet aeger varia variis tempo-
ribus excogitarunt medici. *Gummi ammoniacum*,
scillae radicem, aliaque hujusmodi quam plurima
praecepere nonnulli. Quae tamen omnia mini-
me profuisse inveniuntur. Aquae etiam calidae,
cui aliquid aceti sit immistum, vapores pulmo-
nibus exceptos laudavere plurimi. Sed reme-
dia hujus generis efficacissima sunt, quae vomitum
faciunt, qualia praecipue sunt *antimonium*
tartarizatum et *ipecacuana* parvis portionibus
adhibita, et circa finem morbi non tuto magis
quam commode dantur.

Tussim maxime pendere ab acriori materia
ex

* Hom. Principia.

ex glandulis *bronchialibus* secreta supra memora-
vimus: Sublata itaque acrimonia, tussim sup-
primi patet. In hunc finem oleosa aliaque me-
dicamenta quae leniunt maxime et molliunt,
sunt adhibenda.

Si corpus sponte infudat, signis lenioribus in-
super visis, sudorem tenuibus et dilutis potioni-
bus, calore externo vitato aliisque stimulis omif-
fis, adjuvare licet: Alioquin medicamentis quae
sudorem movent in Pneumonia tutius abstinen-
dum.

Omni quod irritat, manente morbo, summo
studio est vitandum: Pulmonibus nihil magis
inimicum quam durior exercitatio quae loquen-
do dicendove fit, quippe quae pulmones jam in-
flammatos stimulat prorsus et pungit. Cibum
vero quam maxime tenuis, refrigerans, leviorif-
que etiam succi esse debet: Victus omnis cras-

fior

fior alienus; carnibus, quae quo pinguiores sunt, eo peiores, liquoribus etiam fermentatis et *spirituosis* aegrotantibus interdicare oportet. Conclavi recenti ab auris uti decet. “ Fenestrae
 “ (ait Trillerus) frequenter per diem nonnihil
 “ aperiundae sunt, sudo imprimis et clementiore
 “ coelo, quo aër purior, salubrior, et frigidior
 “ paullo intromittatur, ne miseri aegroti putri-
 “ da sua atmosphaera circumfusi, sordidas suas
 “ exhalationes continuo inspirando et resorben-
 “ do suffocentur tandem et in vivum quasi ca-
 “ daver commutentur †.” Calorem vero conclavis oportere non esse ultra gradum sexagesimum in *thermometro Fabrenheiteano* observat Cullenus.

Per totum morbum alvus solutior esse debet, quae ut astricta ne sit, iis quae molliunt, laxant et refrigerant, est injicienda.

Ad

† De Pleuritide.

Ad fitim sedandam, quae, durante morbo, aegrum plerumque male habet, potionibus acidis, *tamarindis* etiam et pomis, aliisque fructibus acidulo sapore utendum est.

De usu opii in *Pneumonia* varia medicorum est sententia. Ab initio certe morbi, utpote quod tum noceat, abesse debet. “ But in a
 “ more advanced state of the disease,” ut summi illius viri reique medicae peritissimi verbis utar, “ when the difficulty of breathing has
 “ abated, and when the urgent symptom is a
 “ cough, proving the chief cause of the conti-
 “ nuance of the pain and of the want of sleep,
 “ opiates may be employed with great advan-
 “ tage and safety †.”

Ad finem morbi cum jam abierint signa inflammationis, et ob plurima morbi mala summa

debilitate

† Cullen's First Lines.

debilitate fit aeger, cibus validior, ut nutriat, non oneret, dandus est; aliquantulum etiam vini forte dandum: Proderit modica exercitatio.

Jam vero pluribus differere de hoc tam tristi morbo, cujus ortum, progressum, exitum, qua brevitate, quamque accurate potui, describenda mecum statui; quae hic remedia proferuntur, si opportune, si qua alia demum oportet ratione, dantur, sperans ad morbum levandum, ad aegrum reficiendum suffectura, supersedeo.

F I N I S.

